

Over Forum

De aanbevolen lengte van een opinieartikel voor Forum bedraagt 750 woorden. Ook kunnen abonnees door een ingezonden brief reageren op de redactionele inhoud van het RD. Uitzonderingen zijn: andere brieven, de rubriek

“Kerkelijke pers/ZoGezegd/Menens”, meditaties en recensies. Inzendingen (max. 250 woorden) moeten zijn voorzien van naam en adres van de schrijver.

De redactie behoudt zich het recht voor inzendingen (zon-

Beleid van Trump gaf christen en conservatief veel goeds

Henk Jan van Scothorst

Het beleid van Trump in een zeer verdeeld Amerika heeft gevolgen gehad waarmee een christen blij kan zijn. Hij benoemde conservatieve rechters, zette zich in voor vrije schoolkeuze en zette de VS op een prolifekeoers.

De presidentsverkiezingen in Amerika houden de gemoederen ook in Nederland flink bezig. Ook al mogen we niet stemmen, velen hebben toch wel een mening. Ook in deze krant, met degelijke artikelen en ruimte voor verscheidenheid. De persoon en het verleden van president Trump zijn nogal eens het trefpunt van debat. Daar heeft hij zelf flink aan bijgedragen. Zo doorbraak zijn directe wijze van communiceren de mores van de elite in Washington DC en de VS.

In het algemeen vergeleken bij de geringere aandacht voor andere, zich even kras uitlatende prominenten in de VS, en zeker gelet op de magere belangstelling voor autoritaire leiders van heden ten dage, is de aandacht voor de persoon van Trump opmerkelijk. Over een leider of verkiezingen daarvoor in een land als communistisch China hoor je weinig. Inderdaad, daar zijn twee jaar terug de presidentstermijnen geschrapt en kan Xi Jinping president voor het leven blijven. Dergelijke ontwikkelingen zagen we ook recent in Poetins Rusland en Erdogans Turkije. Over deze mensen is nauwelijks debat (niet daar en niet hier), geen verkiezingsstrijd, geen echte vrijheid voor het volk om een keuze te maken. Maar ook dichterbij. Ook bij de keuze voor een voorzitter van de Europese Raad of Commissie staan we erbij en kijken er hooguit naar. Invloed hebben we er niet op, nauwelijks weet iemand wie Charles Michel is en wat hij voorstaat en hoever zijn mandaat strekt.

Wat daar ook van zij, in de VS hebben de mensen wel invloed. Zij hebben wel het democratisch recht om hun vertegenwoordigers

te kiezen. Je krijgt als kiezer dan niet zo zeer met de persoon te maken, maar met de richting van zijn plannen en wetten.

Na vier jaar Trump kunnen we een balans opmaken. Het is goed om meer naar het gevoerde beleid te kijken dan naar de persoon Trump. En ook om basisverschillen tussen Democraten en Republikeinen te ontwaren.

Het is ook voor ons in Europa niet om het even hoe de situatie zich bij onze onvervangbare bondgenoot ontwikkelt. We zien een land waarin progressieven en conservatieven lijnrecht tegenover elkaar staan. Trump is daar niet de oorzaak van. Zijn verkiezing tot president was democratisch legitiem en is geen toeval.

Voordat we tot de kern van de verschillen proberen door te dringen, kijken we naar wat de president zoal heeft verwezenlijkt. Als je vanuit een christelijk en conservatief perspectief denkt, zijn zaken als prolife, profamily, veiligheid en vrijheid van godsdienst en onderwijs (in een slank overheidsmodel) belangrijke toetsstenen.

Botsende waarden

Kijken we in dit licht naar de resultaten van Trumps presidentschap, dan zijn er veel positieve zaken bereikt. Ik noem er enkele.

Met de benoeming van ruim 200 conservatieve federale rechters (van de 870 in totaal) en twee of mogelijk zelfs drie van de totaal negen voor het leven benoemde rechters bij het Hooggerechtshof blijft de (grond)wetstekst leidend en beschermend tegen interpretatie naar de waan van de dag. Dat heeft gevolgen voor uitspraken over bescherming van het leven, het huwelijk en het gezin.

„Typerend was dat op dag één van Trumps presidentschap de inzet van Amerikaanse gelden voor buitenlandse hulp ook ongeboren leven beschermd.“ beeld AFP, Mandel Ngan

In het onderwijs is hard gewerkt aan een recht voor ouders en kinderen op vrije schoolkeuze. Plan is dat ouders door de overheid gefinancierde waardebonnen bij een school van hun keuze en die van hun kinderen kunnen verzilveren. Biden is echter voorstander van behoud van de verplichting aan ouders om voor betaald openbaar onderwijs hun kinderen te sturen naar de openbare school van hun postcodegebied.

Zaken als het erkennen van Jeruzalem als hoofdstad van Israël, de opzegging van de heilloze nucleaire deal met Iran, de aanpak van China en de herinvestering door NAVO-partners laten we even buiten beschouwing. Typerend was dat op dag één van Trumps presidentschap de inzet van Amerikaanse gelden voor buitenlandse hulp ook ongeboren leven beschermd. Veelzeggend was ook de intrekking van de ‘wc-wet’ van president Obama, waardoor jongens en meisjes in douche- en kleedkamers op scholen op elk moment blootgesteld konden worden aan iemand die zich identificeerde als zijnde van het andere geslacht. Zaken die Biden per omgaande zou terugdraaien. Hij zou direct werk maken van de nu in de ‘Republikeinse’ Senaat hangende Gelijkheidswet. Deze beoogt een herschrijving van een voor alle staten geldende non-discriminatiewet, waarbij seksuele

oriëntatie en genderidentiteit in alle federale wetgeving worden toegevoegd als het gaat om beschermde groepen.

Zeker deze laatste punten brengen ons terug bij de botsende en tegengestelde waarden en wereldbeelden van progressieven en conservatieven, van Democraten en Republikeinen. Bij hun nationale conventies kwamen de verschillen duidelijk tot uiting. Democratische sprekers splitsten de samenleving eerst op in groepen als zwarten, blanken, inheemsen, latino’s en Aziatischen, maar daarna ook in tieners, vrouwen, lgbt’ers... Zulke groepen zouden gelijke rechten voor de wet missen. Systematisch racisme en ongelijkheid zouden velen van hen treffen. De Black Lives Matter-kaart werd door vrijwel alle Democratische sprekers ingezet. Trump zette daartegenover in met: „We zijn één nationale familie. En we zullen elkaar altijd beschermen, liefhebben en verzorgen.“ Hiermee verenigt hij alle Amerikanen als zijnde allen gelijk voor de wet.

Onvrijheid

Tot slot steken we nog een spade dieper. Trump en de zijnen lijken uit te gaan van een wereldbeeld waarin een mens enerzijds onaanastbare waardigheid heeft, met een voor iedereen gelijke aanspraak op grondrechten.

In het onderwijs is hard gewerkt aan een recht voor ouders en kinderen op vrije schoolkeuze

der overleg) te redigeren en/of in te korten, of zonder opgave van reden te weigeren. Plaatsing van artikelen of brieven betekent niet dat de redactie met de inhoud ervan instemt. Door het inzenden van een brief of opinieartikel verleent de

schrijver aan Erdee Media Groep een niet-exclusieve licentie om het werk vast te leggen, te veelevoudigen en te verspreiden in gedrukte, elektronische of andere vorm, zoals cd-rom, databank, internet of geluidsdragers.

Coördinatie: **Wim Lemstra en Hans-Willem Westerbeke** | E-mailadres Forumartikelen: forum@rd.nl | E-mailadres Opgemerkt: hoofredactie@rd.nl

Anderzijds is er de erkenning dat de mens imperfect is en geneigd tot het kwaad en tot machtsmisbruik. Deze ongemakkelijke waarheid is ook de reden voor de invoering van "checks and balances" door scheiding der machten, via de al sinds 1789 grondwettelijk geldende en elkaar controlerende uitvoerende, wetgevende en rechterlijke macht.

De Democraten lijken deze kernwaarden te verwerpen, in te wisselen of opnieuw te definiëren, zodanig dat iedere groep en elk individu het recht heeft om te beslissen wat zijn waarheid is. Deze geclaimde of ervaren waarheden moet iedereen accepteren. Wie niet meegaat in deze identiteitspolitiek, die leidt tot ja-knikkerige politieke correctheid, wordt weggezet als xenofob, racistisch, homofob, islamofob, rechtsextremist en deplorabel. Zo wordt onder de dekmantel van sociale gerechtigheid 'voor allen' onvrijheid opgelegd. Een afrekencultuur met het fout geachte verleden, waarbij het hele systeem moet worden ontmanteld en hervormd en er een eind moet komen aan veronderstelde "blanke overheersing". Het probleem zit echter niet in het systeem, maar in de mens.

Oplossing

Maar waarom dan zoveel Europese aandacht voor Amerika?

Ten eerste, en dat is goed, omdat het onze onvervangbare bondgenoot betreft. Maar misschien ook omdat zo'n systeemverandering niet alleen in Amerika wordt nagestreefd maar ook (zelfs versneld) in Europa. In EU-lidstaten worden de controle en de grip van de kiezers op het nationale beleid en de nationale soevereiniteit steeds meer ontmanteld door overdrachten van bevoegdheden aan democratisch onvoldoende gecontroleerde en seculiere internationale organisaties, zoals de Europese Unie en (vooralsnog in mindere mate) de Verenigde Naties. Maar zelfs een utopisch transnationaal systeem van mondiaal bestuur, zonder burgercontrole, zal geen duurzame wereldvrede en universele sociale rechtvaardigheid brengen. Niet systeemverandering en globalisering zijn de oplossing, maar een (teruggave van) grondwettelijk verankerde beslissingsbevoegdheid aan mensen en gezinnen. En de erkenning van waarheden als het biologisch meegekregen man-vrouw-onderscheid, de zondige aard van de mens, de beteugeling van het kwaad door de rechtstaat (die ook zelf aan controle onderhevig is) en het zicht op verzoening door Christus, Gods Zoon.

De auteur is Raad van Bestuur van Transatlantic Christian Council. >>tccouncil.org

WEERWOORD

Ds. G. R. Procee

Waarom verhoort God het ene gebed wel en het andere niet?

W il de kerk in Nederland overleven, dan is er voor alles een opwekking nodig. Daartoe dienen wij vast te houden aan het onverkorte Woord van God. We moeten de absolute waarheid daarvan onderschrijven. Daarbij mogen wij bemoedigd worden door daden van de Heere uit het verleden en beseffen hoe de Heere steeds weer Zijn kerk heeft opgewekt. Eigenlijk moet elke generatie een opwekking meemaken.

Verder is voor een opwekking ernstig gebed nodig. De Heere is nog steeds een Hoorder van het gebed: „Op uw noodgeschrei deed Ik grote wond'ren” (Psalm 81:7 berijmd). Zo was het ten tijde van de richters. Het volk klaagde de Heere achterna en uiteindelijk verloor de Heere Zijn afgedwaalde volk van Israël weer.

Op vele plaatsen in de Schrift roept de Heere op tot het gebed en belooft Hij een Hoorder van het gebed te zijn. Wij hoeven maar te denken aan het bekende woord uit Mattheüs 7:7-8, waar Hij Zich openbaart als de Hoorder der gebeden. De Heere Jezus zegt daar heel nadrukkelijk: „Bidt, en u zal gegeven worden; zoekt, en gij zult vinden; klopt, en u zal opengedaan worden. Want een iegelijk, die bidt, die ontvangt; en die zoekt, die vindt; en die klopt, dien zal opengedaan worden.”

Maar wij lezen ook op verschillende plaatsen in de Schrift dat mensen in grote nood roepen tot de Heere om ontferming en uitredding, maar dan de ontstellende werkelijkheid ondervinden dat God hen niet verhoort. Zo zegt de Heere in Ezechiël 8:18 dat, wanneer oordelen over het land van Juda zullen komen, de mensen van Juda tot de Heere zullen roepen. Maar dan zegt de Heere: „Ik zal handelen in grimmigheid, Mijn oog zal niet verschonen, en Ik zal niet sparen; hoewel zij voor Mijn oren met luider stem roepen, nochtans zal Ik hen niet horen.” En in Spreuken 1:28 lezen we: „Dan zullen zij tot Mij roepen, maar Ik zal niet antwoorden; zij zullen Mij vroeg zoeken, maar zullen Mij niet vinden.”

In de gelijkenis van de wijze en de dwaze maagden staan de dwaze maagden buiten voor de gesloten deur. Ze roepen dat de bruidegom voor hen open zal doen. Maar het antwoord is dat hij hen niet kent.

God, Die niet verhoort?

Dit zijn enkele voorbeelden dat God het gebed niet verhoort. Hoe kan dat zo zijn? Want door Christus is er immers verzoening en wil God toch een Hoorder van de gebeden zijn. Waarom verhoort God het gebed soms wel en soms niet? Is God soms onbetrouwbaar? Nee, God is geheel betrouwbaar en Zijn Waarheid bestaat tot in eeuwigheid. Hier gaat het erom dat er samen met het gebed een oprechte en hartelijke bekering moet zijn.

Wanneer in Spreuken 1 en Ezechiël 8 de Heere zegt dat Hij niet zal horen, wanneer zij tot Hem roepen, dan komt dat omdat dat bidden en roepen niet gepaard gaan met hartelijke bekering. Zij hielden vast aan afgoden en zonden. Maar deze moeten worden weggedaan, opdat wij oprecht zijn in het aanroepen van de Heere.

Wanneer wij tot de Heere roepen om een opwekking in ons land en volk en te midden van het kerkelijke leven, dan moet ons roepen gepaard gaan met hartelijke bekering. Dan moet er zelfonderzoek zijn, opdat wij beseffen hoe wij leven voor de

Is liefde tot God het hoogste in ons leven of leven wij in bewuste ongehoorzaamheid aan Zijn Woord?

Heere. Heeft Hij de hoogste plaats? Is liefde tot Hem het hoogste in ons leven? Of leven wij in bewuste ongehoorzaamheid aan Gods Woord? Bekering van onze zelfgenoegzaamheid, eigengerechtigheid, wereldgelijkvormigheid en hoogmoed is nodig.

Laten wij toch oprecht zijn in ons bidden. Dan zal heel ons hart als een levend offer voor God worden neergelegd. Dan zal de Heere alles voor ons zijn. Voor zulke mensen wil de Heere wel een Hoorder op het gebed zijn. Laten wij daarom smeken om genade om onze zonden te doorzien en dat er oprechte verootmoediging mag zijn voor de Heere. Zo alleen is er verwachting. Voor ons, voor onze kinderen en voor de kerk in Nederland. Zijn er nog bidders die zo de Heere aanroepen? Horen u en ik daarbij?

De auteur is predikant van de christelijke gereformeerde kerk in Middelharnis.

Weerwoord gaat in op vragen over het christelijk geloof. >>rd.nl/weerwoord

„Wanneer wij tot de Heere roepen om een opwekking, dan moet ons roepen gepaard gaan met hartelijke bekering.” beeld ANP, Robin van Lonkhuijsen